RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2006/063 Mo.T

i n d e k l a c h t nr. 2006.0692 (014.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'de tussenpersoon'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door de tussenpersoon gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft met ingang van 7 juni 2003 via de tussenpersoon bij een verzekeraar een w.a. extra verzekering gesloten voor een motorfiets van het merk Suzuki. Op 30 mei 2005 heeft klager de tussenpersoon telefonisch medegedeeld dat de bestaande verzekering overgesloten diende te worden op een door klager per die datum aangeschafte tweedehands motorfiets van het merk BMW.

De verzekerde motorfiets van het merk BMW is op 3 juni 2005 gestolen.

Op de verzekering voor de Suzuki was - blijkens een op 13 juni 2003 verstrekt polisblad - de volgende clausule van toepassing:

'In geval van schade door diefstal van of joyriding met (respectievelijk pogingen daartoe) het verzekerde motorrijtuig is met betrekking tot de casco- of extra-dekking (voorzover van toepassing) de maatschappij uitsluitend een vergoeding verschuldigd, indien:

- het motorrijtuig is voorzien van een door SCM-gecertificeerd beveiligings-systeem dat door een SCM-erkend inbouwbedrijf is ingebouwd - door verzekeringnemer aan te tonen door overlegging van een SCM-certificaat- en wordt onderhouden.
- het ingebouwde beveiligingssysteem op het moment van schade is ingeschakeld.
- het motorrijtuig deugdelijk is afgesloten door middel van een ART-goedgekeurd motorfietsslot'.

Het op 8 juli 2005 gedateerde polisblad met betrekking tot de verzekering voor de BMW vermeldt dezelfde clausule.

Verzekeraar heeft het verzoek van klager om de schade te vergoeden afgewezen omdat klager niet heeft voldaan aan de in de clausule omschreven beveiligingsvereisten.

2006/063 Mo.T

De klacht

De tussenpersoon heeft klager bij het aangaan van de overeenkomst niet gewezen op het feit dat voor uitkering bij diefstal een SCM-gecertificeerd beveiligingssysteem vereist was.

Na 26 mei 2005 heeft klager herhaaldelijk getracht telefonisch contact met de tussenpersoon te krijgen. Op 30 mei 2005 heeft hij de tussenpersoon telefonisch weten te bereiken en heeft hij medegedeeld dat de bestaande verzekering voor zijn motorfiets van het merk Suzuki overgesloten diende te worden op de aangeschafte motorfiets van het merk BMW. De tussenpersoon heeft klager toen geen mededelingen gedaan over de beveiligingsvereisten en ook niet medegedeeld dat de verzekeringsvoorwaarden hetzelfde zouden blijven.

Als klager expliciet was gewezen op de beveiligingsvereisten, dan zou hij de BMW nog niet bij hem thuis hebben laten bezorgen.

Op het wijzigingsformulier van de tussenpersoon staat bij bijzonderheden ‘geen’ vermeld. Speciale voorwaarden zijn evenwel als bijzonderheden aan te merken.

De tussenpersoon beweert dat klager de nieuwe voorwaarden zou hebben moeten kennen. Hij meent dit te kunnen bewijzen met een schrijven van jaren geleden. Dit schrijven heeft echter betrekking op de verzekering van de Suzuki.

Het standpunt van de tussenpersoon

Met ingang van 7 juni 2003 heeft de tussenpersoon een motorfiets van het merk Suzuki voor klager verzekerd. Het verzekerde bedrag bedroeg € 10.300,-. Uitvoerig zijn destijds met klager de voorwaarden voor diefstalbeveiliging, zoals die staan vermeld in het polisblad van deze verzekering, besproken.

Op 17 juni 2003 is aan klager een brief verzonden waarin nogmaals werd aangegeven dat de motorfiets - om verzekerd te zijn tegen diefstal - voorzien dient te zijn van een SCM-goedgekeurd beveiligingssysteem, ingebouwd door een SCM-erkend inbouwbedrijf onder afgifte van een SCM-certificaat en dat de motor bij parkeren of stallen dient te worden afgesloten met een ART-goedgekeurd motorfietsslot.

Klager stelt dat hij herhaaldelijk tevergeefs naar het kantoor van de tussenpersoon heeft gebeld alvorens hij de tussenpersoon op 30 mei 2005 heeft weten te bereiken. Dit is onwaarschijnlijk aangezien het kantoor van de tussenpersoon tijdens kantooruren altijd telefonisch bereikbaar is. Feit is dat klager pas op 30 mei 2005 telefonisch aan een medewerkster van de tussenpersoon heeft medegedeeld dat hij een BMW had gekocht en dat de bestaande verzekering van zijn Suzuki diende te worden overgesloten op de BMW die voor € 11.000,- (een hoger verzekerd bedrag dan de Suzuki) moest worden verzekerd.

Klager geeft de inhoud van dit telefoongesprek onjuist weer. De medewerkster van de tussenpersoon heeft in dat gesprek aangegeven dat de verzekering onder exact dezelfde voorwaarden zou worden gecontinueerd, zij het dat de premie iets zou stijgen als gevolg van de hogere verzekerde waarde. Verder heeft de medewerkster klager er in dat telefoongesprek op geattendeerd dat hij diende te zorgen voor een gecertificeerd beveiligingssysteem op de BMW, zoals dat ook gold voor zijn Suzuki.

Klager moet, door het verzekeren van zijn Suzuki nog geen twee jaar geleden, geacht worden volledig op de hoogte te zijn geweest van de geldende beveiligingsvoorwaarden, zeker nu de BMW duurder was dan de Suzuki. De

wetenschap van klager van de geldende beveiligingsvoorwaarden blijkt overigens ook wanneer de BMW vier dagen later wordt gestolen en klager diezelfde dag aangifte doet bij de politie. In het proces-verbaal van aangifte staat als verklaring van klager opgenomen dat de BMW was afgesloten met het contactslot en een Abus schijfremslot en staat voorts opgenomen dat klager heeft verklaard 'ik had nog geen tijd om andere sloten te halen'. Met deze opmerking kan klager slechts bedoeld hebben dat hij nog geen tijd had gehad om een alarm op de motorfiets te laten installeren. De overige sloten waren immers aanwezig. De juistheid van deze uitleg is ook bevestigd in een persoonlijk onderhoud dat de tussenpersoon met klager op 8 juni 2005 heeft gehad naar aanleiding van de schadeaangifte. In dat gesprek heeft klager medegedeeld dat hij wist dat er voor de dekking tegen diefstal als voorwaarde gold dat een SCM-gecertificeerd beveiligingssysteem op de motorfiets moest zijn aangebracht, maar dat hij daarvoor nog geen tijd had gehad.
Klager tracht het te doen voorkomen alsof hij niet wist dat hij een SCM-gecertificeerd beveiligingssysteem op de BMW moest laten monteren, omdat hij het nieuwe polisblad nog niet had ontvangen. Het (nieuwe) polisblad voor de BMW is evenwel wat betreft de beveiligingsvoorwaarden exact gelijk aan het (oude) polisblad voor de Suzuki die reeds in het bezit was van klager. Een gewijzigd polisblad wordt overigens nooit binnen vier dagen, gerekend vanaf het telefonische verzoek om de polis te wijzigen, aan de klant gestuurd. Dat het gewijzigde polisblad uiteindelijk pas op 14 juli 2005 aan klager is toegezonden, vindt zijn oorzaak in een omissie in het door de tussenpersoon verzonden wijzigingsformulier aan de verzekeraar. Als wijzigingsdatum stond oorspronkelijk 30 juni 2005 vermeld, terwijl dit 30 mei 2005 diende te zijn. Als gevolg van deze aanpassing in de wijzigingsdatum heeft de (nieuwe) polis langer dan gewoonlijk op zich laten wachten. Klager is daardoor evenwel niet onverzekerd geweest, noch heeft hij daarvan enige hinder ondervonden.

Het commentaar van klager

Klager heeft na kennisneming van het verweer van de tussenpersoon zijn klacht gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

1. De tussenpersoon heeft zich op het standpunt gesteld dat hij klager bij het oversluiten van de verzekering op de BMW heeft gewezen op het feit dat voor uitkering bij diefstal een SCM-gecertificeerd beveiligingssysteem vereist was. Voorts heeft de tussenpersoon zich op het standpunt gesteld dat klager in ieder geval geacht moet worden van de beveiligingsvereisten op de hoogte te zijn geweest aangezien deze reeds golden voor de verzekering van de Suzuki, terwijl de BMW zelfs voor een hogere waarde verzekerd moest worden, en klager bovendien blijkens het proces-verbaal van aangifte van 6 juni 2005 zelf tegen de politie heeft verklaard dat hij nog geen tijd had gehad om andere sloten te halen, waarmee klager slechts bedoeld kan hebben dat hij nog geen tijd had gehad om een alarm op de motorfiets te laten installeren. Klager heeft ontkend dat hij bij het oversluiten door de tussenpersoon op de beveiligingsvereisten is gewezen en stelt van deze vereisten ook niet op de hoogte te zijn geweest.
2. De Raad kan niet tussen partijen feiten waaromtrent zij van mening verschillen terwijl doorslaggevend bewijs ontbreekt, bindend vaststellen.
3. Gezien de inhoud van de door de tussenpersoon overgelegde verklaring van diens medewerkster over het telefoongesprek dat zij op 30 mei 2005 met klager heeft gehad,

de inhoud van het overgelegde proces-verbaal van aangifte, alsmede het feit dat klager in 2003 in de polisvoorwaarden en in een brief met betrekking tot de verzekering van de Suzuki (die een lagere verzekerde waarde had) uitdrukkelijk door de verzekeraar is gewezen op de geldende beveiligingsvoorwaarden, is evenwel aannemelijk dat klager op de hoogte is geweest van de geldende beveiligingsvereisten. De Raad acht het door de tussenpersoon ingenomen standpunt derhalve verdedigbaar. Door het innemen van dit standpunt heeft de tussenpersoon de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing
De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 9 oktober 2006 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter en mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)